

[Pürschel.]

dog lidt for amerikansk. Derfor har vi ikke kunnet gaa med til den.

Jeg gaar derefter til Nr. 36, hvorom der ogsaa efter en Del Vanskeligheder er opnaaet Enighed. Venstre har ønsket at stille Ændringsforslag om, at Overførelse fra Fængsel til Forvaringsanstalt, der efter Lovforslagets § 39, Stk. 2 i Slutningen, for Livstidsfangers Vedkommende skal kunne ske efter 10 Aars Forløb, slet ikke skal kunne ske. Betragtningen er den, at den Forvaring, den *Sikkerhedsforvaring*, der efter Lovforslaget finder Sted af visse normale Personer, jfr. Lovforslagets §§ 68 og 69, altid nødvendigvis paa Grund af den givne meget betydelige Varighed maa faa en noget mildere Karakter end det egentlige Fængselsophold. Man ønskede nu, naar Dødsstraffen ophæves, at skabe en Straf, der virkelig kunde staa Respekt — jeg kan vel næsten sige Rædsel — om, og derfor vilde man i de Tilfælde, hvor Fængsel paa Livstid idømtes, have slaaget fast, at Overføring fra Fængsel til andre Anstalter udenfor Benaadningstilfælde ikke kan finde Sted. Nu er der naaet Enighed om at sætte Lovforslagets 10 Aar op til 16 Aar, det vil sige lige med den højeste tidsbestemte Straf, og Adgang til at gøre det tidligere ved Benaadning staaer fremdeles aaben.

§ 54, der omhandler Dagsboden, er en af dem, der ogsaa har staaet Kamp om, og jeg tror, jeg kan sige en af dem, om hvilke Kampen ikke er endt. Allerede Lovforslaget begrænsede Anvendelsen af Dagsbod ret betydeligt ved at fastsætte, at Systemet kun kom til Anvendelse, hvor der var Tale om Bøder, der idømmes eller vedtages i Retten. Flertallet under Nr. 5 stiller nu under Nr. 47 Ændringsforslag, der subsidiært er tiltraadt af Mindretallet under Nr. 2, altsaa hele Udvalget, hvorefter Dagsbodssystemet begrænses til Straffelovens Omraade. Ændringsforslaget er en Erkendelse af, at der er adskillige Omraader udenfor Straffeloven, f. Eks. Politivedtægterne, hvor Dagsbod afgjort ikke passer, og det maa altsaa ved fremtidige Love overvejes i hvert enkelt Tilfælde, om man, naar man indfører Bødestraf, vil have Bøderne fastsat efter Dagsbodssystemet eller efter det hidtil gældende System. I denne Forbindelse bør det naturligvis nævnes, at hele Udvalget ved Ikrafttrædelsesloven under Nr. 5 stiller Ændringsforslag om Ophævelse af alle Bødemaksima udenfor Straffeloven. Jeg maa erkende, at jeg selv finder, at dette er et dristigt Skridt, men paa Straffelovsomraadet er dette Skridt jo

taget allerede ved de tidligere Straffelovforslag, ved Rytters Forslag; ved Dagsbodssystemet kommer det jo ikke frem. Det maa i øvrigt erkendes, at de gældende Maksima paa nogle Omraader er alt for lave — jeg henviser i saa Henseende til de Eksempler, der findes nævnt i Betænkningen Side 4 i en Fodnote. Den Tillid, der saaledes vises Domstolene ved at ophæve alle Bødemaksima udenfor Straffeloven, er jo ikke paa nogen Maade større end den, der gennem dette Lovforslag helt igennem vises Domstolene ved de meget vide Strafferammer, som Forslaget har. Ud fra disse Betragtninger er hele Udvalget — for visse Medlemmers Vedkommende altsaa ikke uden Betænkelse — gaaet med til at ophæve alle Bødemaksima udenfor Straffeloven; dette gælder ogsaa visse ret friske Love, jeg nævner Automobilloven som Eksempel.

Principielt vigtigere er det under Nr. 46 af et Mindretal, Venstre og Konservative, stillede Ændringsforslag om, at Dagsbodssystemet slet ikke skal indføres. Vi erkender naturligvis fuldt ud Rigtigheden af den Betragtning, at Bøden i en Række Tilfælde bør fastsættes under nøje Hensyn til den skyldiges Formuesforhold og hele økonomiske Evne, men vi tror, det er muligt at naa dette ad anden og mere praktisk Vej end Dagsbodssystemet, som vi i Virkeligheden anser for at være en Teori, der vil vise sig ikke at have større Værdi i Praxis. Skal det tillempe til praktisk Brug, vil det efter vor Mening tabe sit væsentligste Fortrin; man vil hurtigt komme til at fastsætte een Dagsbod for Arbejdere, een for Bestillingsmænd, een for Grossererere o. s. v. og derved glide bort fra den strengt individuelle Vurdering, der i Virkeligheden er Dagsbodssystemets Fortrin, ja dets hele *raison d'être*.

Under Nr. 54—59 er der stillet en Række Ændringsforslag med Hensyn til Betingelserne for Anvendelse af Arbejdshus. Det er af hele Udvalget fundet rimeligt, at den Omstændighed, at en Person een Gang har været i Arbejdshus, giver en Slags almindelig Gentagelsesvirkning, naar han nu har begaaet en Forbrydelse af anden Art, og der da ved Paadømmelsen bliver Spørgsmaal om at anvende Arbejdshus; hertil sigter Ændringsforslagene Nr. 54, 57 og 58. Under Nr. 55 stiller Mindretallet under Nr. 2 Forslag om i denne Henseende at ligestille Betleri med Berigelsesforbrydelse og Løsgænger.

I Betænkningen er der med Hensyn til §§ 66 og 69, om Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring, gjort den Bemærkning, at Udvalget gaar ud fra, at Kongens Benaadningsret med Hensyn til Straf ogsaa kommer